

А пошто ће притом у часопису бити места и за слободнозидарске вести са стране, извесно је да је нашој Браћи његова појава добродошла, јер ће на тај начин вазда и на време знати шта се у великом слободнозидарском свету догађа.

С овим уверењем и с ваздашњим уздањем у Великога Немара свих светова, ми молимо Браћу да нас у нашем задатку својески помогну

Уредништво

СЛУЖБЕНИ ДЕО

ПРВА ПОСЛАНИЦА

НАЈМОЋНИЈЕГА СУВЕРЕНА ВРХОВНОГА
САВЕТА СРБИЈЕ

(УПУЋЕНА ЛОЖАМА које раде под његовом заштитом)

Драга Браћо,

Летошњим минулим догађајима којима је Српско Слободно Зидарство, будући тада из основа препорођено, ступило у сасвим нову фазу свога живота, створена је у њему нова перспектива за све нас.

Оснивањем Врховнога Савета Србије, ове

велике и највише Слободнозидарске Владе у Масонству, наши су снови оживотворени. Пред нама је данас један уистину велики и епохалан свршен чин којим је Ауторитет Слободнога Зидарства уздигнут на кулминацију; он је данас широм целога света признат и издјачен са свима установама ове врсте. Нема тога Србина Масона који се овом чину не радује; јер од дојакошњих зависних Радионица наших, ми имамо сада потпуно независну и самосталну Велику Управу своју.

Али баш због тога ми стојимо пред врло великим и тешким задацима. Познавајући Слободнозидарску психу, као и заједничку нашу наклоност наспрам свега што је добро и узвишено, ми живимо у дубоком уверењу, да ће нам извршење ових задатака бити олакшано свесрдном сарадњом свеколике Браће наше.

Толико пута могли су се запазити случајеви међу нама, у којима су лична гледишта престајала, чим би поједина Браћа увидела, да та гледишта могу да буду од штете по нашу Свету Ствар. Имамо разлога очекивати, да ће ова похвална одлика бити и унапредак још више негована и ширена у нашој средини.

Овим назорима руковођени, ми налазимо за потребно да, *на помолу наше нове и прве заједничке године*, изнесемо своје, ма и у најконцизнијем слогу, срећено гледиште на наш општи задатак у Српској Масонерији...

* * *

У првом реду и изнад сваког другог задатка ми истичемо као битну погодбу

Хармонију и љубав међу Браћом

Ако сви ми, појединце и укупно, будемо настојавали да у целини Српске Масонерије *хармонија и узајамна љубав* постану и остану непресушним извором за напитак наших душа, испунићемо једну претежну дужност, чија се вредност једва сагледати може. Хармонија и међусобна љубав у Слободном Зидарству најјачи су отпор сваком спољашњем настрадају.

Одмах иза овога задатка други је по реду

Предан и ревносан рад у Савезу

Сви ми знамо и правилно схватамо појам ових речи. На њих смо уосталом упућени и нашим личним обавезама датим приступању у Савез. Значење њихово за нас је утолико јаче и разумљивије, уколико ми тај рад будемо истицали на његово право место.

Бити ревносан на послу и работи га с јаком вољом и са самопрегоревањем значи, доводити у хармонијску целину добро с корисним и давати очигледна доказа не само о својој просвећености, већ и о добро схваћеној дужности.

Нека би свак од нас дневно само по

један сат времена посвећивао приношењу материјала ка зидању оне монументалне грађевине, намењене

Истини, Правди и Слободи

и нека бисмо сви ми само по толико жртвовали од својега слободнога времена, па је Краљевској Уметности опстанак обезбеђен на вечита времена.

Истичући ово пожртвовање Браће као једну од главнијих дужности њихових у Масонерији, ми ни за часак не губимо из вида, нити потцењујемо њихов тежак и огроман задатак у профаним животу. Напротив, ми од свакога Брата с правом испчекујемо да је у својим профаним радовима преимућтвено ревносан, тачан и савесан. Али, ми мислимо на оно *слободно време* које и најоптерећенији радници имају у свом животу. Очекујемо даље од Браће да од тога *времена* одујме по један део и посвете га послу који пред очима свих нас лебди као светиња. То ће нају Грађевину уздићи још више, и ми ћемо смело очекивати њено довршење. —

Трећи ниуколико незнатнији задатак у низу Слободнозидарских принципа јесте

Ширење Слободнозидарскога Ланца

Мада је Слободнозидарским Уредбама најстроже забрањено врбовање профаних за наш Св. Савез, ипак је сваком од нас заповедно стављено у задатак, да за те узвишене

принципе освајамо што шире поље и да њима загревамо што већи број великих и поштених мислилаца у профаним круговима. То се у првом реду најлакше постизава својим сопственим уредним животом, исправним радом и добрым наравима. Затим је не мала вештина умети пробрати подобне аквизиције за наше принципе и идеје и знати их успешно придобити за њих. Наши принципи и идеје нису ни за натурање ни за пропагирање. На њих треба само умети згодно и опрезно, али не непосредно, прстом указивати. Личним настојавањима нашим, да се Слободнозидарски Ланац у Радионицама што више проширује, дајемо за себе једно сведочанство више, колико смо дорасли за њих.

У ред осталых Масонских одлика спада такође и

Дисциплина

Под овом речју ми не подразумевамо ону круту, драконску и деспотску дисциплину која иначе у профаним кругу постоји и прећено превлађује. Слободнозидарска је дисциплина патријархалног порекла, основана на узајамној љубави и на међусобном поштовању. Према томе она треба да је у средсређена у нама и идентификована с нама. Наша дисциплина истиче се најчевидније онде и онда, где и када свак од нас с љубављу врши своје дужности из сопствених побуда

и осећаја, и кад се уједно стара да то и други чине. Наша је девиза :

Сви за сваког и свак за све

Најзад налазимо за потребно нагласити још и то, да је свакога Брата дужност да својим

Умним способностима

припомогне напредовању нашега Савеза. Није сва ревност и дужност једнога Брата само у томе, да уредно долази на радове и тачно плаћа прописане дажбине. Ни за једнога од нас не могу бити довољне само ове две, иначе безусловно заповеди обавезе, па да би могао ишчекивати неко нарочито признање, одликовање или унапређење. На сваком пољу рада, на ком се осећамо подобни за њу, треба узимати удела у сарадњи. Преводити корисна дела, писати поучна предавања, беседити, предлоге подносити, друштвене недуге истицати, па зло прстом указивати, милосрђем моћне одушевљавати, невољне помагати — све то, укупно и појединце, задаци су Слободних Зидара; и то је управ оно, што нас издава и разликује од осталих људи.

Према томе, дужи низ година проведен у Савезу, не даје ни једном од нас искључива права на извесно првенство у њему, нити треба кога да изненади, ако млађи по проведеним годинама дођу у прве редове и стеку прче признање и одликовање.

* * *

Стављајући на срце свој драгој Браћи ово наше гледиште, ми им уједно дајемо на знање, да ће нас живо интересовати, како ће оно бити примљено и схваћено, и да ћемо се необично радовати, ако на завршетку године постигнутим резултатима будемо доведени у пријатну могућност, да им изјавимо своје потпуно задовољство.

У том очекивању ми шиљемо наш Суверени и Братски поздрав свима Радионицама и њихним члановима.

Бр. 153.

7. септембра 1912. г

БЕОГРАД.

Суверен

Велики Командер, Велики Мајстор
ЂОРЂЕ ВАЈФЕРТ, 33.

РАДОВИ ВРХОВНОГА САВЕТА СРБИЈЕ

ЗАПИСНИК
ПРВОГА СВЕЧАНОГА РАДА
У ДОЛ. БЕОГРАДУ
9. маја 1912. г.

I. Специјални делегат Врховнога Савета Грчке Најмоћнији Брат J. S. E. C. Заступник Великога Командера истога Врховнога Савета, снагом

своје Масонске Власти уздигао је на 33. ступањ ову Браћу Велике Каваљере Кадоша : Ђуру Вајферта, Н. С., А. Ј., П. М., Ј. Д., Ш. П., К. М., П. П., М. Д. и Х. П.

II. На позив Најмоћнијега Брата J. S. E. C., Заступника Великога Командера Врховнога Савета Грчке, уздигнута Браћа полажу и потписују у његовом присуству прописану Заклетву.

Заступник Великога Командера
Врховнога Савета Грчке
J. S. E. C. 33.

ЗАПИСНИК

ЗАЈЕДНИЧКЕ КОНФЕРЕНЦИЈЕ ЛОЖА:

ПОБРАТИМ И ШУМАДИЈА

9. маја 1912. г

Присутни су били:

Браћа : А. Ј., Ш. П., Ј. Д., Б. О., В. Т., К. В., П. Ђ., М. Б., Ф. Б., П. М., М. С., Л. Т., П. П., М. Д., П. М. и К. М. Овом су раду такође присуствовала и Браћа : Ђура Вајферт и Х. П. као Почасне Старешине Ложе „Побрратим“.

I. Поводом тим, што је у Ор. Београду овлашћени делегат Врховнога Савета Грчке креирао Врховни Савет Србије и тиме установио највишу Слзидарску власт у земљи, потписане Старешине Ложе „Побрратим“ и „Шумадија“ предложиле су:

1. Да Ложа „Побрратим“, која је до сада постојала као независна Радионица у Ор. Београду, ради од сада под заштитом Врховнога Савета Србије ;
2. Да Ложа „Шумадија“, која је до сада по-